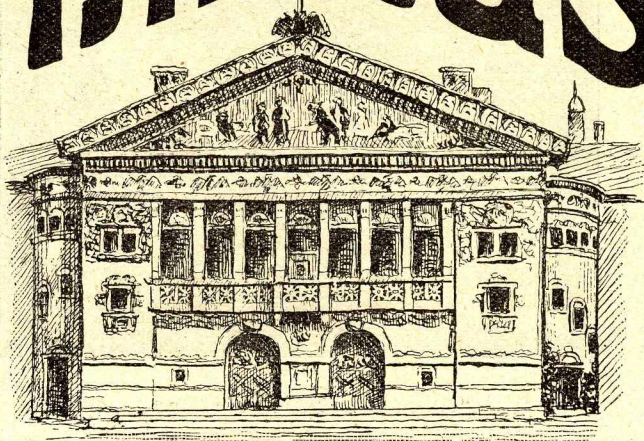

AARHUS TEATER- BLAD.

Nr. 132.

Udgaar hver Forestillingsdag.

Søndag den 14de Januar 1906.

6. Serie.

6. Aarg.

A. Fønnesbech
AARHUS
Elegante Vinterhatte.

Thykjærs
Java-Kaffe
fra 100 til 180 Øre pr. Pund
anbefales.

Obs.! Billige og mindre gode
Kvaliteter føres ikke.

Største Udvalg

Kjolestoffer,
Silkestoffer samt
Uld- og Silkeskorter.
F. Woldby,
Mode-Magasin.

Smukke Elegante
Tapeter Rullegardiner
anbefales i største Udvalg til billigste
Priser.

Nicolaj Jensens Efterfl.,
Søndergade 1. **Ankerhus.**

Original skotsk **Strømpegarn**
fabrikeret af det fineste og æd-
leste Materiale og i de nyeste,
moderne, mixed Farver, faaes
kun hos

Anthon Christensen,
Wormhus. Clemensbro

AARHUS THEATER

Direktør: Benjamin Pedersen.

Søndag den 14de Januar 1906, Kl. 7 $\frac{1}{2}$:

Efter Middagen.

Lystspil i 1 Akt af Johan Keller.

Personerne:

Hjalmar Elben, Dr. med., 64 Aar	Charles Schwanenflügel.
Jacob Winther, Pastor emer., 66 Aar	Albert Price.
Margit Dahl, Enkefrue, hans Datter,	
37 Aar.....	Maya Bjerre-Jensen.
Martha, Pige hos Dr. Elben, 60 Aar	Anna Jacobsen.
Møller, fhv. Skibskaptajn, 70 Aar	Alfred Cohn.
Handlingen foregaar hos Dr. Elben.	

Farinelli.

Lystspil i 3 Akter med Sange og Kor til Musik af forskellige Kompo-
nister, efter det Franske, og tildels til Originalens Musik oversat af J. L. Heiberg.

Personerne:

Ferdinand den 6te, Konge af Spanien	Valdemar Feddersen.
Dronningen.....	Maya Bjerre-Jensen.
Carlo Broschi, med Tilnavn Farinelli,	
en italiensk Sanger.....	Vilhelm Birch.
Preciosa, Skuespillerinde, hans Kæ-	
reste.....	Karen Lund.
Don Gil Perez, Kongens Livlæge...	Alfred Cohn.
Don Stefano, Hof-Apotheker.....	Otto Conradsen.
Don Cleofas, Hof-Chokolade-Fabrikant	Anker Kreutz.
Nino, Tjener.....	Christian Schenstrøm.
Domingo, Alguazil.....	Philip Bech.
En Officer i Livvagten.....	Valdemar Lund.
En Skildvagt.....	Peter Gay.
En Lakaj.....	Ivan Hansen.
Kavallerer, Damer, Pager, Soldater, Lakajer, Tjenere, Folk.	
Handlingen foregaar i Madrid.	
1. Akt: Pradoen foran det kongelige Slot.	
2. Akt: Sal paa Slottet.	
3. Akt: Farinellis Værelse paa Slottet.	

Det længste Ophold mellem 1. og 2. Akt af „Farinelli“.

Forestillingen forbi omtrent Kl. 10 $\frac{3}{4}$.

(Aarhus Theaterblad har Eneret paa Programmet. Eftertryk forbydes.)

Sølv skeer efter Vægt til la-
veste Dagskurs.

Fest gaver af enhver Art bil-
ligt og bedst hos

Guldsmed **Langebek,**
St. Torv 9.

Prøv et Par Støvler

fra

Aarhus
Skotojs-Magasin
Vestergade 1

(ved Lille Torv)

Alexander Mikkelsen,
Telefon 1445.

Det aarlige Udsalg

begynder

10de Januar.

Emil Sechers Efterfølgere.

Ceres Pilsner,
Ceres Lagerøl

serveres fra Fad i Theater-Restauranten
og faaes overalt i Bryggeriets Aftap-
ning.

Sidste Sukces!
Vagt i Gevær!

Musik af Gunder Knudsen faaes
hos **CARL A. NIELSEN.**

Løse Regningsblanketter samt
alle trykte Regninger faaes bil-
ligst hos

Carl A. Nielsen,
Nørregade 36. Telefon 411.

Premieren i Aften.

„Efter Middagen“. — „Farinelli“.

I Fredags gik »De smaa Landstrygere« for sidste Gang, og i Aften finder den nye Forestilling Sted. Denne bestaar af Johan Kellers lille Enakter »Efter Middagen« og Syngestykket »Farinelli«, berømt fra det kongelige Theater. Det er med andre Ord et veritabelt Lystspilprogram, som Direktør Benjamin Pedersen i Aften byder Publikum. Og det var jo det, Folk vil have, ikke sandt? Eller tog vi fejl? Var det »Landstrygerne«? Den Folkekomedie gik langfra saa længe, som man skulde formode, naar Theatret endelig engang imødekom et flerstemigt Ønske, og naar man nu raaber paa Sang, saa skulde man forresten tro, at de, der kræver ind, endelig nu er tilfreds; thi kønnere Sang end i »Farinelli« skal man som bekendt lede efter; det er den mest henrivende Buket Melodier, der er samlet, tilmed af en saa dreven Mester som Johan Ludvig Heiberg. Vi faar nu se Publikums Konduite.

R.

Frøken Jenny Roelsgaard i »Lynggaard & Co.«

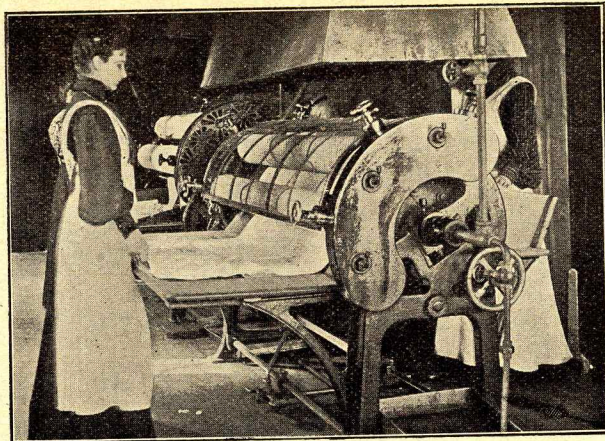

Hermed bringer vi et Billede af Jenny Roelsgaard som Estrid i »Lynggaard & Co.«.

Scenens Born.

I Fredags viedes Skuespillerinde Frk. Arctander og Skuespiller Benjamin Christensen, begge ved Aarhus Theater.

**Aarhus Teaterblads
KONTOR
Fredenshus — Aarhus
Telefon 1888.**

Damprullerne i Aarhus Dampvaskeri.

MUSIKPROGRAM.

(Kapelmester: William Bähneke.)

Foran »Efter Middagen«:

1. A. Thomas: Reymond-Ouverture.

Foran 1ste Akt af »Farinelli«:

2. Camillo Morena: Souvenir de Yradier.

Foran 2den Akt:

3. Hackh: a) Alla moresco.
b) Alla bolero.

Foran 3die Akt:

4. Olivier Metra: Serenade espagnole. Valse.

Lidt Livsfilosofi ved Stranden.

Madam Rasmussen til Madam Olsen:

Skaal, Madam Olsen, hvorfor saa for-
knyt?

Er det immer de daarlige Tider?
Man maa vænne sig til det — og blot
sige pyt!

Om der ogsaa er noget, der bider.
Man maa ta' det gemytligt i vores
Fag.

Ja, mit Valgsprog har immervæk vaaren:
Den Torsk, som Du ikke faar solgt i
Dag.

Kan Du altid æde i Morgen!
— Man skal bare ta' Livet, som Livet
nu er,

Det er akkurat det, som jeg plejer,
Lige even det samme, det raader jeg
Jer:

Naar det kniber, saa ta' Jer en Bajer!

Ikke for mange — bevares dog vel,
Nej, derom lad Mandfolkerakket,
Saadan højst en tre-fire, for det gør
jeg sel',

Og Gud vært lovet og takket!
Skader den ikke, saa gavner den dog,
En Bajer — den styrker Nyrene,
Totalafhold er for Missionsfolk og Skrog,
For de døde og Murmeldyrene.

En Bajer til Frokost, til Middag et Par,
Og en enkelt imellem hvert Maaltid,
Jeg har læst det et Sted — i »Frem«
vist det var —

Det var Kæmpernes Livdrik i Oldtid.
Jeg gør mig sgu ingen Samvittighed,
Saa'n som Hængeho'derne plejer,
Fordi at jeg reglementert hælder ned
I Maven min halvlunkne Bajer. —

Mine 9 søde Unger faar Føde og Klæ'er,
Her er slet ikke noget, der trykker,
Hvis det blot ikke var for det Fandens
Besvær,

Ku' jeg godt faa endnu en Snes Stykker.
— Vor Fatter han strejker det halve

Aar,
Men tjener ord'ntlig for Resten,
Jeg har tre der med Morgenavisen
gaar,

Og saa fire paa én Gang til Præsten.

Den ene af Tøsene kom lidt paa skraa —
— Naa, det kan vi snakke om siden —
Men saa har jeg en Dreng, der har

bandet paa,
At han bli'r Professor med Tiden.

Skaal Madam Olsen, det er en Svend!
Saadan en tror jeg ikke, De ejer —
Blot jeg tænker paa ham, saa faar

jeg saamænd
Lyst at drikke mig noken Bajer!

Jeg bryder mig Pokker om Cognac
og Vin

Som de Folk, der Skillinger ejer.
Jeg si'r kun: Blot ej der var større Svin,
End dem, som kan tyre en Bajer.

Skaal, Madam Olsen! Vorherre han
raa'er

For Jordlivets smaa Narrestreger! —
Væsrsge', der er vist endnu en Taar! —
I Morgen — kan De jo gi' Bajer!

Bare gemytlig i vores Fag,
Husk, immer mit Valgsprog har vaaren:
Den Torsk, Du ikke faar solgt i Dag,
Kan Du altid æde i Morgen!

Anton Melbye.

Vigtigpetere.

Vigtighed er en Gave fra Naturens Haand; den kan nok udvikles og tiltage, naar den støttes af ydre Omstændigheder, men der er selvfølgelig paa den anden Side Mennesker, som aldrig kan blive vigtige, enten fordi deres Beskedenhed holder dem tilbage, eller fordi en vis naturlig Sanddrthed gør dem for ligefremme, eller fordi de mangler den Sindets Bevægelighed og den Aandsnærværelse, som Vigtigheden kræver for hver Gang at stille sig selv i Forgrunden og tillige give det Udseende af, at Forholdene tvinger En til at indtage denne fremragende Plads.

Vigtigheden er noget, som baade henrykker og pirrer, det er umuligt at vende sine Øjne fra den; den frister Folk til at gyde Olie i Ilden, for at denne kan blusse højere; vi gaa rundt om den for at betragte den som et mærkeligt Fænomen og føler os engang imellem fristede til at opføre en vild Henrykkelsesdans omkring den.

Der er for det første den lærde Vigtighed. For den store Mængde, hvis Liv og Sysler ligger fjænt fra Videnskaben, er det umuligt at skælne mellem det, der i Sandhed fortjener Navn af Videnskab, og det, der i Sandhed fortjener Navn af videnskabelig Humbug. Naar vi hører et Ord, et Navn, et Begreb nævne, som er os fremmed, og som forekommer os at ligge i Nabolaget af det Abrikadabramæssige, saa imponeres vi umaadeligt og er tilbøjelige til at tillægge den, der nævnede det, en omfattende Viden, og dog er han maaske lige saa uvidende som vi selv; maaske har han Øjeblikket forud læst det i en Fremmedordbog.

Saa er der Selskabsvigtigheden. Man slippes ind i et stort Selskab, der først forekommer En som et boligende Hav; et Kaos; men efterhaanden opdager man afsondrede Grupper, der har omgivet sig med Forskanskninger af en egen Slags Vigtighed. Den bestaar deri, at man taler et Frimurersprog, der kun forstaas af de Indviede; derved faar man en moralsk Overvægt overfor de Elendige, som slet ikke er med, men som i det Højeste gennem et ubestemt, forbindtligt Smil fortvivlet giver Udseende af at være med paa Spørgsmaalet. Embedsvigtighed har nu altid tiltalt mig i en ganske særlig Grad. Naar vi vil være oprigtige, nødes vi dog til at indrømme, at det at sidde oppe i et Kontor og Livet igennem »decidere« i Sager, indeholder mange Fristelser for Vigtigpeteriet. Ja selv blot at »kopiere« har vist sig at være mere, end Kontorfolk kan bære, selv Bude, der vandrer omkring paa de lange Gange eller holder Ilden vedlige i Kakkellovnene, smittes af Vigtighedsbacillen og bilder sig undertiden ind, at det er dem, som styrer det Hele.

Saa er der den stille Vigtighed. Betragt engang de høje, magre Mænd med den dybsindige Mine og det grundige Ansigt, de siger ikke meget,

men deres
hed Guld.
indbildt b
deres Vid
den ene
dem imod
Smil et
sigt; mer
Fald ikk
deres ov
saa knus
det af m
Litte
Vigtighe
tent. A
trykke,
Skrabsa
tænk
en vis
vid ser
fremkal
hæftigh
Kun
et and
at Kun
med
Kunsti
afgøre
er der
Saa
hede
Der
milita
livet,
staae
glen
neske
milit
stand
trivie
los I
Begy
mine
stod
E
Bar
dom
Ko
føle
ofte
Pig
ove
ful
vi
for
ka
vi
ny
de
di
ha
so
k
k
u
I

men deres Tale er Sølv og deres Taus-
hed Guld. Stor er deres Evne til at
indbildé baade sig selv og andre, at
deres Viden er dyb og deres Mening
den ene ufejlbarlige. Naar vi siger
dem imod, lejrer der sig et overlegent
Smil et eller andet Sted i deres An-
sigt; men de gendriver os ikke, i hvert
Fald ikke med Grunde; de vil, at
deres overlegne Vigtighed skal være
saa knusende, at alene den kan gøre
det af med os andre sølle Nulliteter.

Litteraternes og Kunstnernes
Vigtighed har til alle Tider haft Pa-
tent. Alene det at lade sit Makværk
trykke, selv om det kun indeholder
Skrabsammen af det, som andre have
tænkt — og skrevet — fremkalder
en vis Selvfølelse; derved at et Indi-
vid ser sit eget Manuskript paa Tryk,
fremkalder uvilkaarlig en vis Veder-
hæftighed overfor Vedkommende.

Kunstnernes Vigtighed har igen
et andet Snit, hvilket kommer deraf,
at Kunstnerne ikke har det saa meget
med Refleksion som Litteraterne.
Kunstnervigtigheden er ret ufarlig og
afgøres lettest ved et kort Smil, saa
er den ikke længer.

Saa kommer vi til Militærvigtig-
heden.

Den kastemæssige Afsluttethed, hvori
militært Væsen sonder sig fra Privat-
livet, er henrivende. Det er uimod-
staaeligt komisk, naar et Menneske
glemmer, at han er slet og ret Men-
neske; jeg har truffet Mennesker,
militære altsaa, der anser Soldater-
standen for det vigtigste i Verden,
trivialisere deres Liv ud i en aande-
løs Mekanisme, aner ikke deres egen
Begrænsning og ser altid saa deter-
minerede ud, som om de uafbrudt
stod i Begreb med at affyre en Kanon.

Endnu skal kun nævnes et frodigt
Barn af Vigtigheden, en ganske ejen-
dommelig Afart; det er de unge
Koners Vigtighed. Den Selv-
følelse og Tilforladelighed, som vi saa
ofte har glædet os over hos de unge
Piger, er for Intet at regne mod den
overstadige, men forresten højst ynde-
fulde og indtagende Vigtighed, som
vi senere genfinder hos dem, naar de
først er gift og hjemfarne. Den frem-
kaldes aabenbart af en Frygt for, at
vi noget Øjeblik skulde glemme deres
nye Værdighed og forveksle dem med
de unge Piger, disse sorgløse, letsin-
dige Skabninger, som intet alvorligt
har at tænke paa. —

Vigtigpeteriet er en kostelig Plante,
som man bør have Blikket, helst det
komiske, aabent for, naar man da vil
kunne goutere den paa rette Vis, og
uden Vigtigheden var vi et Krydderi
paa Livsts daglige Rationer mindre.
Jean.

Naar amerikanske Bønder fortæller Historier.

Et Selskab Bønder kom ind i en
Restauration og slog sig ned ved et af
Bordene.

»Ja,« sagde en af dem, som var fra
Dakota, »hjemme hos os er alt indrettet
efter en stor Maalestok. Jeg kender
en Mand paa en af vore store Farme.
Han begyndte at pløje midt om Vin-

Confecter & Spisechocolader.

„No Name“
Sct. Clemensborg.

Direktor Benjamin Pedersen.

Th. Nielsen,
Nørregade 21.
Telefon 1689.

Th. Nielsen,
Nørregade 21.
Telefon 1689.

GRAMMOPHONEN

er en kærkommen GAVE. Prisen overkommelig. Pr. Kontant ekstra
Rabat. Rimelige Betalingsvilkår. Altid det nyeste paa Lager. Gamle
Plader, ligegyldigt hvilket Fabrikat, ombyttes med nye.

Aarhus Grammophon-Forretning,
Nørregade Nr. 21.

„Teatret“.

5te Aargangs 7de Hefte er udkommet og indeholder:

Gustav Uhlendorff (7 nye Billeder) med Tekst af Christian Houmark; Scenebilleder fra
det kgl. Theater (»Ponte-Mølle Heksen« — 2 store Billeder). Tekst af Paul Saraau: Scene-
billeder fra »De Otte« i Christiania (Aleksander den Store); Billeder af Operasanger Fønss
som Lorenzo i Op. »Romeo og Julie«; Billeder fra »Lynggaard & Co.« paa Aarhus Theater.
Pris i Abonnement 50 Øre pr. Hefte. Løse Hæfter 75 Øre. Faaes hos enhver Aarhus-
Boghandler.

Paul Heckschers Kunstforlag,
København K.

teren og var først færdig med Plov-
furen næste Høst. Føst saa vendte
han om.«

»Han havde da vel Proviant med
sig?«

»Ja, det vil sige, han tog et Damp-
køkken med sig og en Karl, som kunde
hjælpe ham ved Ploven. Ja, vi har
store Farme herhjemme. En af mine
Venner vilde have sin Ejendom priori-
teret, men da Obligationen forfaldt i
den ene Ende af Farmen, havde han
endnu ikke faaet Sagen ordnet i den
anden. Sagen var, at Ejendommen laa
i en Mængde Herreder og Obligation-
nen skulde behandles ved en utallig
Mængde Tinglæsninger.«

Stor Forundring. Manden fortsatte:

»Jeg fik Brev fra en Mand, som pas-
ser en af mine Frugthaver. Det havde
været tre Uger paa Vej, skønt der
gaar Post hver Dag, baade Nat og
Dag.«

»Ja, Afstandene er vel temmelig anse-
lige derovre, eller hvorledes?«

»Ja, det tror Pokker,« svarede Dakota-
Manden. »Og det værste er, at det
skiller Familieme. For to Aar siden
saa jeg saaledes en sørgende Familie.
En af mine Folk havde læst sine
Ejendele paa fire Æsler og gik om-
kring og sagde Farvel. Konen græd.
Børnene tudede og Hundene gøede.«

»Hvor skulde han da hen?«

»Han skulde ud i Midten af min
Farm for at fodre Grisene.«

»Kom han nogen Sinde tilbage?«

»Han er da ikke kommet endnu.
Hjemme sender vi nemlig de nygifte
Koner ud for at malke Kreaturerne,
og deres Børn kommer tilbage med
Mælken.«

En Kur.

— I Danzig levede for en 30 Aar
siden en gammel Særling, hvis Hypo-
chondri ofte antog meget bizarre For-
mer. En Dag traadte hans Huslæge
hen til hans Seng med det sædvanlige
Spørgsmaal om, hvordan han befandt
sig. — »Hvordan jeg befandt mig?
Det var da et taabeligt Spørgsmaal
til en død Mand!« — »Er De død?
Det var jo slemt! Ræk mig engang
Deres Haand!« — Doktoren følte der-
paa hans Puls og rystede paa Hovedet.
— »Ja!« sagde han derpaa, »nu er den
gamle Nar ganske rigtig død; i Efter-
middag skal jeg have seet efter, hvad
Stof der egentlig findes i hans Hjerne-
skal. Og Du, min Pige!« henvendte
han sig til Datteren; »Du kan nu uden
Hindring gifte dig med Løjtnant v. B.,
som den gamle Bogorm ikke kunde
udstaa. Og lad os saa faa os en Flaske
af hans gamle Rødvin!« — »Gid Pok-
ker tage Jer alle sammen!« skreg den
døde Mand pludselig og sprang ud af
Sengen. »Gaa I hen og drik Skede-
vand og Vitriol, men lad min Rødvin
i Ro?« — Dette voldsomme Vredes-
udbrud havde kureret hans fikse Ideer
for bestandig, men Doktoren kunde
han fra den Tid af aldrig mere lide.